Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

Reuben De Boel en David Davidse

tegen

Dag Allemaal

Met een brief op 25 januari 2026 dient advocaat Issabel De Fré een klacht in namens haar cliënten Reuben De Boel en David Davidse tegen Dag Allemaal. De aanleiding zijn volgende publicaties:

- een artikel van 30 december 2025, met de titel *Reuben De Boel weer op het podium: acteerwereld reageert vol afschuw – Gêne kent hij niet. Een week na zijn veroordeling liep hij alweer te paraderen op de Meir*
- een artikel van 13 januari 2026, met de titel *Ex-collega's van veroordeelde Reuben De Boel klagen 'verrotte cultuur' aan: "Trouwe medewerkers laten ze vallen als een baksteen. Voor hém…"*
- een artikel van 20 januari 2026, met de titel *Na alle heisa om de veroordeelde acteur: eigenaar trekt na 45 jaar de stekker uit het Seeftheater – Dat dreigtelefoontje van Reuben was de druppel*

Chef-redactie Peter Dirix van Dag Allemaal antwoordt met een brief op 1 april 2026.

Een rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft een hoorzitting gehouden op 2 juli 2026. Klagers Reuben De Boel en David Davidse woonden die bij, samen met hun advocaat Issabel De Fré. Voor Dag Allemaal waren chef-redactie Peter Dirix en journalist Wim Nijsten aanwezig.

DE FEITEN

De artikels gaan over het Seeftheater, een klein amateurtheatergezelschap in Antwerpen waar het volgens Dag Allemaal rommelt omdat het de veroordeelde acteur Reuben De Boel een tweede kans gegeven heeft. In 2024 heeft De Boel in de zaak-Pichal 30 maanden cel met uitstel gekregen voor het bezit en verspreiden van beelden van kindermisbruik. Het eerste betwiste artikel vermeldt dat De Boel ook beelden van kindermisbruik op café toonde aan zijn gezelschap.

De journalist schrijft dat het Seeftheater David Davidse wilde binnenhalen, maar er dan De Boel moest bijnemen. De Boel zou eerst onder schuilnamen meegewerkt hebben, daarna stond hij met zijn eigen naam op de affiche van de voorstelling "Saragossa", die hij geschreven en geregisseerd heeft. Intern leidde zijn komst tot heel wat discussie. Niet iedereen wilde met De Boel samenwerken. Verschillende mensen zouden het theater daarop verlaten hebben.

In de verschillende artikels worden anonieme bronnen aan het woord gelaten over De Boel en Davidse. Een van hen zegt dat ze "de vieze vriendjes" genoemd worden. De twee zouden volgens bronnen een relatie hebben en samen op vakantie naar Thailand gaan, "wellicht niet om van de natuur te genieten".

Over De Boel zegt een acteur met vele jaren ervaring op de teller dat hij “nog steeds geen greintje schuldbesef heeft”. Diezelfde acteur zegt ook dat De Boel bij zijn veroordeling allerlei voorwaarden opgelegd gekregen heeft, zoals geen alcohol drinken, maar dat De Boel daar niet naar kijkt. “Alles kan en mag”, zegt de anonieme bron nog. Daarnaast schrijft de journalist ook dat de meeste van zijn getuigen De Boel een psychopaat en meestermanipulator noemen.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

KLAGERS

Klagers zijn Reuben De Boel en David Davidse. Ze vinden dat de artikels op verschillende punten niet waarheidsgetrouw zijn, dat verschillende zaken niet gefactcheckt zijn en dat ze geen kans op wederhoor gekregen hebben.

De artikels focussen in de eerste plaats op acteur Reuben De Boel, die door David Davidse in het Seeftheater binnen geholpen zou zijn. De Boel staat sinds eind december naar eigen zeggen meer op de cover van Dag Allemaal dan wie ook, terwijl hij niet eens een bekende of publieke figuur is. De afgelopen maanden heeft Dag Allemaal zeven artikels over hem gepubliceerd, waarvan vier artikels verschenen zijn na het indienen van de klacht bij de Raad voor de Journalistiek maar allemaal met dezelfde teneur.

In de artikels staan meerdere zaken die niet juist zijn. Zo schrijft de journalist dat De Boel op café beelden van kindermisbruik getoond heeft aan mensen in zijn gezelschap. De Boel en zijn advocaat wijzen erop dat hij daarvoor nooit veroordeeld is en dat dat ook niet vermeld wordt in het vonnis van de rechtbank.

De journalist schrijft ook dat De Boel zich aan voorwaarden moet houden, zoals geen alcohol drinken, maar dat hij daar niet naar kijkt onder het mom “alles kan en mag”. De Boel zegt dat hij zich effectief aan voorwaarden moet houden. Zo moet hij zich regelmatig laten testen op alcohol- en druggebruik en waren die tests tot nu toe elke keer negatief. Hij moet die resultaten als bewijs voorleggen aan een probatiecommissie. Die commissie leest ook dit soort artikels, waardoor hij alsnog riskeert naar de gevangenis te moeten gaan.

De Boel meent dat er geen reden was om hem met volledige naam en herkenbare foto, zij het met balkje voor de ogen, te identificeren. Hij heeft fouten gemaakt, maar probeert na zijn veroordeling voort te gaan met zijn leven. Hij zoekt werk, maar dat is moeilijk als veroordeelde. Bij het Seeftheater mocht hij weer spelen. Zo had hij toch iets om handen. Dat hij in de artikels in Dag Allemaal volledig geïdentificeerd wordt, helpt niet bij zijn re-integratie. Na de betwiste artikels heeft hij wel in eigen naam een boek uitgebracht, naar eigen zeggen om zijn kant van het verhaal te kunnen doen.

De Boel en Davidse gaan soms samen op vakantie naar Thailand, zoals Dag Allemaal schrijft, maar een bron voegt in het artikel daaraan toe dat het “wellicht niet is om van de natuur te genieten” en insinueert zo dat ze ernaartoe zouden gaan voor sekstoerisme, mogelijk met kinderen. Dat is alle grenzen voorbij, menen klagers.

De Boel wijst erop dat de zogenaamde intimi waarmee Dag Allemaal gesproken heeft, duidelijk niet zijn intimi zijn. Volgens De Boel hebben zijn echte intimi het goed met hem voor, en dat zijn niet de mensen die bij Dag Allemaal slecht gaan spreken over hem en waarvan het merendeel van die zaken niet eens klopt.

De toon van de betwiste artikels is suggestief en insinuerend met conclusies die niet door de feiten gedragen worden. Dat leidt tot publieke stigmatisering en het creëert een eenzijdig en vertekend beeld bij de lezer.

In de artikels die gepubliceerd zijn na het opstarten van de klachtprocedure bij de Raad, staat nog dat De Boel niet gaat stoppen of veranderen, dat hij geen spijt heeft en dat hij "naar een gespecialiseerde kliniek voor pedofielen" in Zuid-Afrika gegaan is, waar hij "een stukje komedie" opgevoerd heeft. Gerechtspsychiaters hebben De Boel nooit gediagnosticeerd als pedofiel of pedoseksueel, dus klager vraagt zich af waarop Dag Allemaal zich baseert om dat te schrijven. De artikels behoren formeel niet tot de klacht, maar klager wil erop wijzen dat Dag Allemaal dezelfde negatieve teneur en onwaarheden blijft schrijven ook na het indienen van de klacht.

Klager David Davidse vindt dat hij door zijn vriendschap met Reuben De Boel meegetrokken wordt in het bad van negatieve teneur en reputatieschade dat Dag Allemaal aanricht. Davidse wilde alleen maar samen met De Boel in een stuk spelen, waar ze konden samenwerken met regisseur Myriam Mulder, iemand die ze al lang kennen. Davidse wilde met zijn bekendheid ook het Seeftheater helpen om publiek te lokken, maar Dag Allemaal heeft volgens klagers met de reeks artikels het Seeftheater kapotgemaakt.

Daarnaast voelt Davidse zich voorgelogen door Dag Allemaal. Enkele weken vóór het eerste betwiste artikel verschenen is, gaf hij een interview aan een andere journalist van Dag Allemaal met een fotoshoot. Dat gesprek ging over heel andere dingen, zoals zijn jarenlange verblijf in Spanje. De publicatie werd telkens uitgesteld, tot Davidse eind december zag dat Dag Allemaal in de plaats van het interview een artikel over het Seeftheater, Reuben De Boel en zichzelf had gepubliceerd waarbij vooral veel zaken geïnsinueerd werden. Davidse vindt het niet kunnen dat foto's uit de shoot voor een leugenachtig artikel gebruikt werden, zonder zijn toestemming.

Davidse heeft na de eerste twee artikels van Dag Allemaal een aangetekend schrijven gestuurd naar de redactie, waarin hij zijn bezwaren tegen die artikels aankaartte. Daarin weerlegde hij verschillende zaken uit de artikels en vroeg hij om een rechtzetting, maar Dag Allemaal heeft nooit gereageerd op de brief, laat staan er iets mee gedaan.

Klagers betreuren dat de journalist hen nooit gecontacteerd heeft voor een reactie op wat anonieme getuigen hen vertelden of om zaken te weerleggen. Daardoor hebben klagers geen loyale kans op wederhoor gekregen op de ernstige beschuldigingen die in het artikel geuit worden en die schadelijk zijn voor hun reputatie en goede naam. Davidse spreekt van de grootste reputatieschade, zowel privé als professioneel.

DAG ALLEMAAL

Dag Allemaal is met verschillende bronnen gaan spreken, nadat het een tip van een lezer gekregen had die opgemerkt had dat Reuben De Boel als regisseur van een stuk op een affiche van het Seeftheater stond en dat hij daar eerder in andere producties ook al had meegespeeld als acteur. Zo kreeg Dag Allemaal meer inzicht in wat er bij het Seeftheater gebeurde en dat er achter de schermen grote discussie leefde over de aanwezigheid van de veroordeelde De Boel. Die discussie leefde ook in de ruimere Antwerpse theater- en musicalwereld. Na de publicatie van het eerste betwiste artikel kreeg de redactie nieuwe reacties binnen, wat leidde tot nieuwe publicaties.

Volgens meerdere bronnen had De Boel het te danken aan zijn goede vriend David Davidse, volgens sommigen ook zijn minnaar, dat hij bij het Seeftheater aan de slag kon. Davidse zou volgens bronnen de voorwaarde gesteld hebben dat hij zou meewerken aan producties als De Boel ook mocht meedoen. Dat was relevante informatie in de context van het artikel, meent Dag Allemaal.

Dag Allemaal betwist dat het Reuben De Boel ooit pedofiel of pedoseksueel genoemd heeft. De journalist heeft die bewoordingen nergens gebruikt, alleen woorden die overeenstemmen met het vonnis over De Boel. Dag Allemaal zegt ook dat er nergens geschreven wordt dat De Boel zijn vak niet meer zou mogen uitoefenen, alleen dat een aantal getuigen weigerden om het podium nog te delen met De Boel. In het eerste artikel is het ook duidelijk dat een bron zegt dat klagers “vieze vriendjes” genoemd werden. Dat zijn geen woorden van de journalist, benadrukt Dag Allemaal.

Dag Allemaal vindt ook dat de redactie de anonimiteit van De Boel niet heeft opgeheven. Zijn naam stond op de affiches van het Seeftheater, waar iedereen kon zien dat hij daar actief was. Bovendien heeft De Boel intussen ook zijn boek uitgebracht, waar hij onder eigen naam getuigt over zijn verleden.

De journalist geeft niet prijs welke bronnen hij gesproken heeft en welke intimi van klagers daartussen zouden zitten. Hij geeft toe dat sommige mensen misschien iets verder van De Boel staan en dat sommige intimi van hem het misschien minder goed met hem voor hebben. Dag Allemaal benadrukt wel dat alle bronnen anoniem getuigen, maar dat iedereen met naam gekend is bij de redactie.

De foto’s van David Davidse in het kader van een interview met een andere journalist van Dag Allemaal, waren recente foto’s die wel degelijk met toestemming van klager gemaakt zijn. De foto’s zijn neutraal en niet specifiek verbonden met het oorspronkelijke interview. Er waren ook geen afspraken gemaakt met Davidse over de publicatie ervan. Het is geen fout om ze in een andere context te publiceren, zoals het ook geen deontologische fout is om een afgenomen interview niet te publiceren.

David Davidse had een tijd geleden tijdens een telefonisch interview aangegeven dat hij niets meer kwijt wilde over de zaak-Pichal. De redactie van Dag Allemaal zag geen reden om aan te nemen dat het standpunt van Davidse intussen veranderd was en heeft hem daarom niet gecontacteerd voor wederhoor.

Van Reuben De Boel had de journalist het nummer niet. De journalist geeft toe dat hij meer had kunnen doen om wel aan die gegevens te geraken of op een of andere manier met hem in contact te komen. De journalist en Dag Allemaal vinden achteraf gezien dat ze alles wat ze via bronnen vernomen hadden, hadden moeten voorleggen aan klagers voor wederhoor.

Volgens Dag Allemaal heeft de redactie nooit de aangetekende brief gekregen waarin Davidse een recht van antwoord of rechtzetting vraagt. Ze heeft de brief pas onder ogen gekregen tijdens de klachtprocedure bij de Raad voor de Journalistiek.

BESLISSING

Klagers hebben bij de Raad voor de Journalistiek een klacht ingediend tegen drie artikels die in Dag Allemaal gepubliceerd zijn tussen 30 december 2025 en 20 januari 2026. Daarna heeft Dag Allemaal nog vier artikels gepubliceerd over klagers. Die laatste artikels vallen buiten deze concrete klacht. De Raad kan er dan ook geen uitspraak over doen.

Klager Reuben De Boel wordt in de drie betwiste artikels volledig geïdentificeerd met zijn naam en een foto waarbij alleen de ogen bedekt zijn met een zwart balkje. De Boel is veroordeeld in een zaak van beelden van kindermisbruik, een zaak met gewichtig maatschappelijk belang. Volledige identificatie van een veroordeelde is volgens de richtlijn bij artikel 23 van de Code geoorloofd.

Bepaalde foto's van klager David Davidse zijn weliswaar gemaakt in het kader van een fotoshoot voor een magazine. De foto's die gepubliceerd zijn in de betwiste artikels, zijn echter portretfoto's in een neutrale context. Dat die foto's in een ander artikel gepubliceerd zijn, is geen beroepsethische fout aangezien Davidse een bekende figuur is. Dat het oorspronkelijke interview niet gepubliceerd is, is ook geen beroepsethische fout.

De artikels vermelden onder meer dat klager geen greintje schuldbesef heeft en dat hij wordt omschreven als psychopaat en meestermanipulator. Daarnaast wordt geïnsinueerd dat hij tegen zijn voorwaarden in alcohol zou drinken. Beide klagers worden bovendien "vieze vriendjes" genoemd en er zijn insinuaties dat ze aan sekstoerisme zouden doen. De journalist uit op die manier een reeks nieuwe ernstige beschuldigingen en verdachtmakingen die de eer en goede naam betreffen, waarvan de Raad de waarachtigheid niet kan nagaan en waarbij de journalist klagers minstens een loyale kans op wederhoor had moeten bieden. Dat zijn inbreuken op artikel 20 uit de Code.

Om die redenen is de Raad voor de Journalistiek van oordeel:

De klacht is niet gegrond wat betreft identificatie in gerechtelijke context.

De klacht is gegrond wat betreft wederhoor.

Brussel, 3 september 2026